

EURÓPSKY PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument na schôdzu

A7-0212/2013

10.6.2013

SPRÁVA

o hybridnej televízii (Connected TV)
(2012/2300(INI))

Výbor pre kultúru a vzdelávanie

Spravodajkyňa: Petra Kammerevert

PR_INI

OBSAH

	strana
NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU	3
DÔVODOVÁ SPRÁVA.....	13
VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE	16

NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU

o hybridnej televízii (Connected TV) (2012/2300(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na článok 167 Zmluvy o fungovaní Európskej únie,
- so zreteľom na článok 10 ods. 1 Európskeho dohovoru o ľudských právach,
- so zreteľom na články 11 a 8 Charty základných práv Európskej únie,¹,
- so zreteľom na Protokol o systéme verejnoprávneho vysielania v členských štátoch pripojený k Amsterdamskej zmluve, ktorá mení Zmluvu o Európskej únii, zmluvy o založení Európskych spoločenstiev a niektoré súvisiace akty,²,
- so zreteľom na Dohovor Organizácie Spojených národov pre vzdelávanie, vedu a kultúru (UNESCO) o ochrane a podpore rozmanitosti kultúrnych prejavov z 20. októbra 2005,
- so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ z 10. marca 2010 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách),³,
- so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica)⁴ zmenenú a doplnenú smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/140/ES z 25. novembra 2009,⁵,
- so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby)⁶ zmenenú a doplnenú smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/136/ES z 25. novembra 2009⁷,
- so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2002/19/ES zo 7. marca 2002 o prístupe a prepojení elektronických komunikačných sietí a príslušných zariadení (prístupová smernica)⁸ zmenenú a doplnenú smernicou Európskeho parlamentu a Rady

---

¹ Ú. v. ES C 364, 18.12.2000, s. 11 a 10.

² Ú. v. ES C 340, 10.11.1997, s. 109.

³ Ú. v. EÚ L 95, 15.4.2010, s. 1, korigendum v Ú. v. EÚ L 263, 6.10.2010, s. 15.

⁴ Ú. v. ES L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁵ Ú. v. EÚ L 337, 18.12.2009, s. 37.

⁶ Ú. v. ES L 108, 24.4.2002, s. 51.

⁷ Ú. v. EÚ L 337, 18.12.2009, s. 11.

⁸ Ú. v. ES L 108, 24.4.2002, s. 7.

2009/140/ES z 25. novembra 2009,¹,

- so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES zo 7. marca 2002 o povolení na elektronické komunikačné sieťové systémy a služby (smernica o povolení)² zmenenú a doplnenú smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/140/ES z 25. novembra 2009³,
  - so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998 o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov,⁴,
  - so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode (smernica o elektronickom obchode),⁵,
  - so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002 týkajúcu sa spracovávaní osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách)⁶, zmenenú a doplnenú smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/136/ES z 25. novembra 2009,⁷,
  - so zreteľom na oznámenie Komisie o uplatňovaní pravidiel štátnej pomoci na verejnoprávne vysielanie,⁸,
  - so zreteľom na odporúčanie Rady 98/560/ES z 24. septembra 1998 o rozvoji konkurencieschopnosti európskeho priemyslu audiovizuálnych a informačných služieb prostredníctvom podpory vnútroštátnych rámcov zameraných na dosiahnutie porovnateľnej a účinnej úrovne ochrany neplnoletých osôb a ľudskej dôstojnosti,⁹,
  - so zreteľom na svoje uznesenie z 15. júna 2010 o internete vecí¹⁰,
  - so zreteľom na článok 48 rokovacieho poriadku,
  - so zreteľom na správu Výboru pre kultúru a vzdelávanie (A7-0212/2013),
- A. keďže televízne prijímače boli pôvodne vyvinuté na príjem lineárnych rozhlasových signálov, keďže audiovizuálny obsah na základe svojej sugestívnosti vyvoláva aj v digitálnom prostredí u publika veľmi veľkú pozornosť v porovnaní s inými elektronickými mediálnymi službami a keďže ich zásadný význam pre tvorbu subjektívnej a verejnej mienky zostáva aj naďalej zachovaný;

---

¹ Ú. v. EÚ L 337, 18.12.2009, s. 37.

² Ú. v. ES L 108, 24.4.2002, s. 21.

³ Ú. v. EÚ L 337, 18.12.2009, s. 37.

⁴ Ú. v. ES L 204, 21.7.1998, s. 37.

⁵ Ú. v. ES L 178, 17.7.2000, s. 1.

⁶ Ú. v. ES L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁷ Ú. v. EÚ L 337, 18.12.2009, s. 11.

⁸ Ú. v. EÚ C 257, 27.10.2009, s. 1.

⁹ Ú. v. ES L 270, 7.10.1998, s. 48.

¹⁰ Ú. v. EÚ C 236 E, 12.8.2011, s. 24.

- B. keďže audiovizuálne mediálne služby sú rovnako kultúrne, ako aj ekonomické služby, ktoré majú mimoriadny význam pre spoločnosť a demokraciu ako vektory identít, hodnôt a názorov, a preto sú v čoraz konvergentnejšom svete potrebné osobitné predpisy;
- C. keďže dlho očakávaná technická konvergencia médií sa stala skutočnosťou, najmä v prípade vysielania a internetu, pričom európska politika v oblasti médií, kultúry a sietí musí regulačný rámec prispôbiť týmto novým podmienkam a zabezpečiť zavedenie a vykonávanie jednotnej úrovne regulácie, a to aj so zreteľom na nových účastníkov na trhu z Európskej únie a tretích krajín;
- D. keďže za posledných 25 rokov nastal rýchly rozvoj internetu a keďže inteligentné zariadenia, ktoré sa objavili na trhu, viedli k zmene návykov a spôsobu sledovania televízie;
- E. keďže zatiaľ čo sa zvyšuje množstvo zariadení napojených na internet, tradičné služby zostávajú stále populárne;
- F. keďže lineárne aj nelineárne audiovizuálne služby sa zobrazujú na rovnakej obrazovke ako mnoho ďalších komunikačných služieb, možno ich už nerušene kombinovať a zároveň paralelne vnímať;
- G. keďže osobitný spoločenský význam lineárnych televíznych a mediálnych služieb znamená, že v budúcnosti bude pre médiá aj naďalej potrebný nezávislý regulačný rámec, keďže je to jediný spôsob, ako náležite zohľadniť túto dôležitú úlohu a zabezpečiť rôzne stanoviská, a to aj v prípade médií v členských štátoch;
- H. keďže nástup hybridnej televízie otriasol tradičným hodnotovým reťazcom a vyžaduje si vypracovanie novej stratégie;
- I. keďže napredovanie technologického rozvoja nevyhnutne vedie k čiastočne iba zdanlivo väčšej autonómii používateľov, a je preto čoraz dôležitejšie zaistiť ochranu výlučných práv a integrity obsahu;
- J. keďže sa rozširujú možnosti šírenia (interaktívnych) služieb online, ktoré majú úžitok za dosahu televíznych služieb, a keďže 100 % širokopásmové pokrytie je nevyhnutné na zvýšenie záujmu spotrebiteľov o hybridné spôsoby príjmu;
- K. keďže vzhľadom na nárast konvergencie médií sa pojem hybridnej televízie vykladá dynamickým, technologicky neutrálnym a komplexným spôsobom s cieľom pokryť všetky zariadenia vrátane mobilných zariadení, ktoré umožňujú prístup k lineárnemu a nelineárnemu mediálnemu obsahu, službám v oblasti pokrytia a ostatným aplikáciám na jednom a tom istom zariadení alebo obrazovke, čím sa prepojí svet vysielania a svet internetu;
- L. keďže v zblížujúcom sa mediálnom svete sa konkurenčný boj čoraz viac vedie skôr o pozornosť používateľov a nie o prenosové kapacity, keďže pri zvyšujúcom sa počte služieb bude čoraz ťažšie dosiahnuť používateľa a keďže pre úspešnosť služieb bude s najväčšou pravdepodobnosťou rozhodujúca ich rýchla vyhľadateľnosť, zoznam a odporúčanie;

- M. keďže súčasné ustanovenia smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ z 10. marca 2010 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách – smernica o AVMS) sa zakladajú na zásade technologickej neutrality, zatiaľ nezohľadňujú tento napredujúce zlučovanie technológií a keďže najmä ustanovenie o rozčlenení, ktoré rozlišuje medzi televíznym programom (vrátane webcastingu a živých internetových prenosov) a vyžiadanými audiovizuálnymi službami, by mohlo v terajšej podobe postupne strátiť význam, hoci na tom istom prijímači sú k dispozícii rôznym spôsobom regulované informačné a komunikačné služby vrátane tých, ktoré nepatria do rozsahu pôsobnosti smernice o mediálnych službách (smernice o AVMS), ale smernice o elektronickom obchode, alebo v prípade služieb poskytovaných mimo Európy, nie sú zahrnuté v žiadnych nariadeniach EÚ o médiách, čo môže viesť k nerovnakým podmienkam hospodárskej súťaže a neprípustným rozdielom pri ochrane užívateľa a rovnako môže vyvolávať nové otázky ohľadom prístupu, spôsobu šírenia a vyhľadateľnosti obsahu bez ohľadu na druh média;
- N. keďže títo noví poskytovatelia služieb budú pri získavaní exkluzívneho obsahu priamo konkurovať tradičným subjektom v tomto sektore aj na európskom trhu, a to aj v prípade ponuky nových služieb;
- O. keďže regulačné ciele smernice o audiovizuálnych službách, najmä zabezpečenie a podpora plurality názorov a médií, ochrana ľudskej dôstojnosti a ochrana mládeže, ako aj podpora poskytovateľov mediálnych služieb s cieľom zaistiť dostupnosť pre zrakovo a sluchovo postihnuté osoby a zaručiť spravodlivú hospodársku súťaž a tiež regulácia reklamy založená na kvalite a obsahu, si v zásade zachovávajú svoj spoločenský význam a svoje regulačné opodstatnenie, ale keďže účinnosť a vykonateľnosť týchto ochranných predpisov zároveň čoraz viac naráža na hranice z dôvodu otvorených možností využitia vyplývajúcich z hybridných systémov príjmu;
- P. keďže vysoko kvalitné hybridné televízne služby možno poskytovať iba vtedy, ak telekomunikační operátori poskytnú dostatočne rýchle spojenie medzi vysielajúcimi servermi a predplatiteľmi;
- Q. keďže rozsah možných použití, ktoré ponúkajú hybridné zariadenia, spochybňuje hlavné zásady smernice o audiovizuálnych mediálnych službách, ako je povinné oddeľovanie reklamy a programov, a pravidlá o zaradovaní reklamy;
- R. keďže samotná, a náhodná, dostupnosť veľkého počtu služieb nevedie automaticky k zaručeniu uvedených regulačných cieľov, a preto treba posúdiť, či je aj naďalej na dosiahnutie cieľov potrebný konkrétny regulačný rámec a či by tento rámec mohol už od začiatku zabrániť možným chybám vo vývoji;
- S. keďže sa hybridná televízia postupne čoraz viac etabluje, bežná televízia a internet sa môžu zlúčiť rovnako ako sa pred niekoľkými rokmi zlúčili mobilné telefóny a internet;
- T. keďže by sa mali podporovať všetky prostriedky na prispôbenie sa trhu s cieľom uprednostniť budovanie a inováciu v Európe;

- U. keďže rozvoj hybridných systémov kombinujúcich televíziu a internet umožní používateľom bez rozdielu prechádzať medzi televíznymi kanálmi a internetom vrátane webových stránok, ktoré nezákonne ponúkajú audiovizuálny obsah;
- V. keďže sa preukázalo, že neutralita internetu nie je dostatočne zabezpečená pomocou transparentnosti a hospodárskej súťaže;
- W. keďže zásada vysielajúcej krajiny v pôvodnej smernici o televízii bez hraníc predstavuje míľnik pre slobodu informácií a rozvoj spoločného trhu so službami, keďže členské štáty sa zaviazali, že budú dodržiavať kvalitu minimálnych štandardov, pričom na druhej strane zaviedli zásadu krajiny pôvodu v podobe zásady vysielajúcej krajiny;
1. vyzýva Komisiu, aby vyhodnotila, do akej miery je nutné prepracovať smernicu o audiovizuálnych mediálnych službách a ostatné súčasné požiadavky stanovené v nariadeniach týkajúcich sa sietí a médií (napr. telekomunikačný balík) so zreteľom na pravidlá vyhľadateľnosti a nediskriminačného prístupu k platformám pre poskytovateľov obsahu a vývojárov obsahu, ako aj pre používateľov, čím sa rozšíri koncepcia platforiem s cieľom prispôsobiť existujúce nástroje novým modelom; keďže by sa malo zaručiť, že spotrebitelia budú môcť využívať väčší výber a prístup k audiovizuálnym mediálnym službám, a že poskytovatelia obsahu budú mať väčšie možnosti výberu pri distribúcii svojho obsahu pri súčasnom zachovaní kontaktu s publikom;
  2. zastáva názor, že v prípade regulačných opatrení pre prevádzkovateľov platforiem je potrebné zabezpečiť nediskriminačný prístup k týmto platformám v záujme rovnakej účasti vysielajúcich staníc a iných, často aj malých prevádzkovateľov na trhu;
  3. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby uplatnili pojem vymedzený v článku 1 smernice o audiovizuálnych mediálnych službách (smernica o AVMS) tak, aby potreba regulácie zo strany členských štátov silnejšie nadväzovala na sociálno-politické osobitné črty a potenciál služieb, predovšetkým na ich význam pre tvorbu mienky a rôznorodosť názorov, ako aj na redakčnú zodpovednosť;
  4. vyzýva Komisiu, aby so zreteľom na rozdielnu pôsobnosť medzi mediálnymi službami, za ktoré sa preberá redakčná zodpovednosť, a ostatným obsahom zvažila, či je prísnejšia regulácia televíznych platforiem ešte stále primeraná a potrebná, alebo či postačuje všeobecný zákaz diskriminácie;
  5. vyzýva Komisiu, aby vzhľadom na prípadnú revíziu smernice 2010/13/EÚ alebo na budúce právne predpisy pokračovala vo svojom úsilí o zabezpečenie slobody tlače výslovným vylúčením elektronickej verzie novin a časopisov z rozsahu pôsobnosti takýchto právnych ustanovení, ako je to v súčasnosti podľa tejto smernice;
  6. vyzýva Komisiu, aby na základe výsledkov svojho konzultačného postupu „Príprava na plne konvergovaný audiovizuálny svet: rast, tvorba a hodnoty“ navrhla, ktoré regulačné mechanizmy s prihliadnutím na zblížovanie sú ešte potrebné a zmysluplné a ktoré by sa mali možno vytvoriť, aby sa vytvorili rovnaké konkurenčné podmienky pre všetkých poskytovateľov obsahu a služieb s prihliadnutím na minimálne požiadavky a pri dodržaní doterajších ústredných regulačných cieľov, aby sa zaručila spravodlivá hospodárska súťaž pre poskytovateľov obsahu a aby sa s používateľovi zaručili čo najväčšie výhody

a rovnosť šancí pri úplne transparentnom a nediskriminačnom výbere z kvalitnej a pestrej ponuky s osobitným dôrazom na zachovanie bezplatných služieb a služieb verejnoprávnych poskytovateľov;

7. vyzýva Komisiu, aby pri revízii smernice o audiovizuálnych mediálnych službách zabezpečila spravodlivú hospodársku súťaž medzi všetkými poskytovateľmi obsahu;
8. zdôrazňuje, že stratégia rozvoja týchto nových účastníkov trhu povedie k zvýšeniu miery obsahu kombináciou dlhodobu etablovaných televíznych kanálov s množstvom obsahu dostupného na internete;
9. v tejto súvislosti poukazuje na riziko, že ekonomická sila a medzinárodné zastúpenie týchto nových trhových účastníkov môže narušiť toto nové konkurenčné prostredie na úkor dlhodobu etablovaných európskych subjektov;
10. zdôrazňuje, že by sa malo zvážiť zachovanie postupného regulačného rámca pre mediálne služby, v rámci ktorého by táto postupnosť nemala byť založená na rozlišovaní medzi nelineárnymi a lineárnymi službami, ale v prvom rade na potenciálnom vplyve danej mediálnej služby a redakčnej zodpovednosti za danú službu, a že členské štáty by zároveň mali primeraný priestor na prijímanie vlastných rozhodnutí;
11. kladie otázku, či sú vzhľadom na rastúcu technologickú konvergenciu ustanovenia stanovené Komisiou v jej oznámení o uplatňovaní pravidiel o štátnej pomoci na verejnoprávne vysielanie¹, stanovujúce komplexné postupy pre posudzovanie a analýzu audiovizuálnych služieb, ktoré ponúkajú verejní poskytovatelia, ktoré prekračujú rámec bežného vysielania a ktoré sú dostupné na nových platformách, ešte stále primerané, najmä vzhľadom na skutočnosť, že pre používateľov je čoraz ťažšie určiť, či v prípade príslušnej služby ide o bežnú službu lineárneho vysielania, službu poskytovanú na požiadanie alebo o iný typ audiovizuálnej služby;
12. vyzýva Komisiu, aby zohľadnila budúce výzvy súvisiace s hybridnou televíziou z hľadiska konkurencieschopnosti odvetvia, zaistením väčšej flexibility kvantitatívnych pravidiel reklamy, a aby popísala príslušné výhody a nevýhody;
13. zdôrazňuje, že v záujme jednotnej, celoeurópskej ochrany spotrebiteľov, detí, mladých ľudí a menších by sa mali preskúmať kvalitatívne obmedzenia audiovizuálnych mediálnych služieb a prispôsobiť sa na vysokej úrovni pre všetky druhy ich šírenia;
14. v tejto súvislosti žiada o rovnaké uplatňovanie zákazu porušovania ľudskej dôstojnosti, zákazu podnecovania k nenávisti, ochrany pred diskrimináciou a zásady bezbariérového prístupu na všetky formy mediálneho obsahu;
15. v tejto súvislosti si kladie otázku, či zásadu rozlišovania medzi obsahom reklamy a programov možno zachovať pri všetkých druhoch médií, alebo či by sa cieľ poskytovania ochrany mohol účinnejšie dosiahnuť jasným stanovením a rozlíšením obsahu reklamy a programov pri všetkých druhoch médií;

---

¹ Ú. v. EÚ C 257, 27.10.2009, s. 1.

16. zastáva názor, že by sa malo predísť zavedeniu nových alebo rozšíreniu existujúcich zákazov reklamy alebo iných opatrení, ktoré majú vplyv na zdroj financovania, aby sa v sektore digitálnej televízie mohli použiť nové obchodné modely;
17. zdôrazňuje, že je nevyhnutné, aby verejný sektor nezávisel iba od financovania reklamou v záujme zachovania jeho nezávislosti, a vyzýva členské štáty, aby podporili snahu o poskytovanie finančných prostriedkov pre tento sektor;
18. zdôrazňuje, že nové reklamné stratégie, ktoré na zvýšenie svojej účinnosti využívajú nové technológie (snímky obrazovky, profilovanie spotrebiteľov, stratégie s viacerými obrazovkami) upozorňujú na problematiku ochrany spotrebiteľov, ich súkromný život a ich osobné údaje; v tejto súvislosti zdôrazňuje, že je potrebné stanoviť súbor konzistentných pravidiel, ktoré sa budú uplatňovať na tieto stratégie;
19. vyzýva európsky audiovizuálny priemysel, aby pokračoval v rozvoji konzistentných a atraktívnych služieb, najmä služieb online, s cieľom rozšíriť ponuku európskeho audiovizuálneho obsahu;
20. vyzýva Komisiu, aby preskúmala, či a ako možno zabezpečiť pri vyhľadateľnosti na zariadeniach first-screen, ako napríklad televízne prijímače s pripojením na internet, primerané popredné postavenie tým poskytovateľom obsahu, ktorým členské štáty buď pridelia verejnoprávnu programovú zákazku alebo ktorí prispievajú k podpore cieľov všeobecného záujmu, napríklad zaručovanie plurality médií a kultúrnej rôznorodosti, alebo sa zaviazu dodržiavať vo verejnom záujme také povinnosti, ktoré slúžia kvalite a nezávislosti spravodajstva a podpore plurality názorov;
21. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby doplnkovo k takýmto nevyhnutným ustanoveniam preskúmali, do akej miery možno natrvalo, prostredníctvom presmerovania regulácie médií na systémy stimulov a certifikácií, a posilnením vzájomných regulačných a samoregulačných prístupov zabezpečiť uvedené regulačné ciele smernice o audiovizuálnych mediálnych službách (smernica o AVMS), najmä pokiaľ ide o ochranu mládeže a ľudskej dôstojnosti, a súčasne zachovať potrebnú flexibilitu pre spravodlivú vzájomnú hospodársku súťaž poskytovateľov mediálneho obsahu; zdôrazňuje, že akékoľvek vzájomné regulačné a samoregulačné opatrenia môžu byť doplnením právnych ustanovení a že ich dodržiavanie sa musí monitorovať a posudzovanie ich účinnosti musí vykonávať nezávislý orgán;
22. odporúča preto, aby sa s cieľom predísť narušeniu hospodárskej súťaže na rovnaké služby uplatňovali rovnaké pravidlá bez ohľadu na spôsob prenosu;
23. okrem toho je v tejto súvislosti znepokojený vyššou úrovňou hospodárskej súťaže vyplývajúcej z prítomnosti medzinárodných účastníkov, ktorí nepodliehajú európskym pravidlám a povinnostiam;
24. vyzýva Komisiu, aby zaručila, že tieto platformy budú fungovať tak, že sa zohľadnia trhové podmienky a všeobecný záujem spravodlivej súťaže v súlade s dopytom zo strany spotrebiteľov na základe otvorených, interoperabilných noriem, a že sa zabráni zneužívaniu ich prednostného pozície zo strany jedného alebo viacerých poskytovateľov;

25. v tejto súvislosti poukazuje na potrebu zváženia, ktoré je potrebné venovať rozvoju regulačného rámca, spôsobu regulovania hybridnej televízie a obsahu referenčných systémov;
26. žiada o nariadenie pre platformu digitálnej televízie, ktoré zaručí prístup k obsahu vysielateľov a jeho integritu, transparentnosť pre spotrebiteľov a uplatňovanie základného etického kódexu (napr. ochrany maloletých a súkromného života);
27. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby presadzovali mediálnu gramotnosť všetkých občanov EÚ, a to najmä prostredníctvom iniciatív a koordinovaných opatrení zameraných na zlepšenie pochopenia lineárnych a nelineárnych mediálnych služieb;
28. vyzýva Komisiu a členské štáty, aby zabezpečili prijatie opatrení, najmä zo strany výrobcov zariadení a poskytovateľov služieb s cieľom zlepšiť dostupnosť lineárnych a nelineárnych mediálnych služieb pre starších ľudí a ľudí so zdravotným postihnutím, ako sú sluchovo a zrakovo postihnuté osoby;
29. zastáva názor, že platformové a portálové služby by mali byť interoperabilné s cieľom poskytnúť tretím osobám, nezávisle od spôsobu prenosu možnosť vyvíjať a prevádzkovať vlastné aplikácie bez diskriminácie;
30. vyzýva Komisiu, aby právne záväzným spôsobom zabezpečila, aby bol všetok obsah na sieťach a platformách v zásade prístupný v rovnakej kvalite;
31. vyzýva Komisiu, aby prijala právne záväzné opatrenia s cieľom zabezpečiť, aby prevádzkovatelia sietí systematicky spracúvali všetky súbory údajov rovnakým spôsobom pri ich zasielaní od odosielateľov k prijímateľom, t. j. aby neuprednostňovali konkrétne súbory napríklad na základe pôvodu, obsahu, využitia alebo poplatkov účtovaných používateľom, keďže by to bolo v rozpore s cieľom zaručenia spravodlivého a univerzálneho prístupu k službám, pravidlami o ochrane údajov, zákaze manipulácie s údajmi, zásadou integrity obsahu a cieľom vytvorenia spravodlivých podmienok hospodárskej súťaže;
32. upriamuje pozornosť na vplyv rozdielov medzi systémami DPH na európskej úrovni, ktoré sa ešte zdôraznia príchodom hybridnej televízie, a poukazuje na potrebu prijatia spoločného konkurenčného systému DPH vo všetkých členských štátoch;
33. vyzýva Komisiu, aby navrhla právne predpisy Únie, ktoré zaručia neutralitu siete;
34. vyzýva Komisiu, aby právne zabezpečila integritu lineárnych a nelineárnych služieb v rámci hybridných platforiem a najmä aby zakázala prekrývanie alebo škálovanie týchto služieb poskytovateľmi platforiem alebo tretími stranami v prípade obsahu alebo iných služieb, pokiaľ to výslovne neinicializovali používatelia, a pokiaľ to v prípade obsahu, na ktorý sa nevzťahuje definícia individuálnej komunikácie, neschválil poskytovateľ obsahu; poukazuje na to, že sa musí takisto vylúčiť nedovolené zasahovanie do obsahu či vysielacieho signálu poskytovateľa tretími stranami jeho nepovolené dekodovanie, používanie alebo šírenie;
35. vyzýva Komisiu, aby zvažila prijatie opatrení, ktoré by zohľadnili riziko nepovolených

stránok, na ktoré odkazujú portály a vyhľadávače;

36. vyzýva Komisiu, aby zabezpečila, že zavedenie určitej úrovne ochrany audiovizuálnych mediálnych služieb prostredníctvom osobitných regulačných požiadaviek smernice o audiovizuálnych mediálnych službách nebude ohrozené nepovoleným poskytovaním prístupu k ostatným platformám;
37. vyzýva Komisiu, aby zabezpečila, že aplikácie sa nikdy nebudú automaticky spúšťať po prístupe na portál, ale že ich spustenie musí vždy iniciovať používateľ, že návrat k predošlým využívaným službám bude jednoduchý a bude vyžadovať iba stlačenie tlačidla (napr. funkcia červeného tlačidla), čo je používateľom potrebné vysvetliť, a že po zatvorení aplikácie sa predchádzajúca použitá služba musí znovu zobrazíť v plnej audiovizuálnej kvalite;
38. vyzýva Komisiu, aby zabezpečila, že poskytovatelia obsahu budú môcť prijímať zákonné kroky proti takýmto aplikáciám fungujúcim na hybridných platformách, ktoré umožnia alebo podporia sprístupnenie nepovoleného šírenia obsahu jeho poskytovateľom;
39. vyzýva Komisiu, aby na základe autorských práv v prípade potreby pracovala na zavedení priameho systému vyrovnávania práv, ktorý umožňuje zobrazovanie nelineárnych služieb sprístupnených poskytovateľmi služieb bez zmien a v plnom rozsahu v tretích platformách;
40. vyzýva Komisiu, aby zaistila, že anonymné používanie televíznych služieb a online služieb prostredníctvom hybridných koncových zariadení, ktoré sú predávané v EÚ alebo dovážané do EÚ, bude zo zásady zaručené a že bude v súlade s pravidlami EÚ o ochrane súkromia a údajov, pretože spracovanie osobných údajov je zákonné iba vtedy, ak naň dá súhlas používateľ a iba v rozsahu, v akom tento súhlas používateľ udelil;
41. vyzýva Komisiu, aby vylúčila audiovizuálne mediálne služby z liberalizácie opatrení schválených v rámci medzinárodných obchodných dohôd vzhľadom na ich duálny charakter a ich význam pre spoločnosť, a aby zároveň zabezpečila rozvoj pojmu „audiovizuálna mediálna služba“ tak, aby odrážal priebežný proces digitalizácie a konvergencie médií;
42. vyzýva Komisiu, aby zabezpečila, že budúce hybridné televízne služby budú v súlade aj s existujúcimi právnymi predpismi o ochrane dieťaťa, zákaze určitých druhov reklamy zo zdravotných dôvodov, zákaze podnecovania k rasovej nenávisti, o oddeľovaní správ a reklamných spotov, o transparentnosti vlastníctva, súkromí atď., keďže ide o právne predpisy, ktoré sa stali súčasťou *acquis communautaire* a ktoré nie je možné obchádzať pod zámienkou technologického rozvoja; konkrétne žiada, aby boli poskytovatelia služieb a poskytovatelia zariadenia pre hybridnú televíziu mimo EÚ informovaní o tom, že platí príslušná právna úprava krajiny, v ktorej sa táto služba poskytuje, a nie právna úprava krajiny, v ktorej majú poskytovatelia svoje registrované sídlo;
43. vyzýva členské štáty, aby pri rokovaní o viacročnom finančnom rámci opätovne zvažili škrty vo financovaní pre Generálne riaditeľstvo pre komunikačné siete, obsah a technológie (GR Connect, CNECT), a to zo sumy 9,2 miliárd EUR, ktorá bola pôvodne navrhnutá, na 1 miliardu EUR s cieľom pokrytia nákladov na ďalší rozvoj

telekomunikačnej infraštruktúry;

44. vyzýva Komisiu, aby venovala osobitnú pozornosť dôležitým aspektom ochrany verejnosti, ako sú ochrana maloletých, a je presvedčený, že smernice pre elektronické programy môžu byť potenciálnou platformou na riešenie týchto aspektov;
45. vyjadruje poľutovanie nad skutočnosťou, že v Európe ešte stále existujú mnohé oblasti s obmedzenou internetovou infraštruktúrou a pripomína Komisii, že na využitie potenciálu hybridnej televízie je nevyhnutné, aby mali spotrebitelia prístup k vysokorýchlostnému internetu;

o

o o

46. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii a vládam a parlamentom členských štátov.

DÔVODOVÁ SPRÁVA

Na prvý pohľad by sa zdalo, že pri hybridnej televízii ide o čisto technické otázky. V zásade ide ale o dostupnosť, prístupnosť a vyhľadateľnosť mediálneho obsahu, ako aj o otázku, či, a ak áno, s akým súborom nástrojov, možno v konvergentnom svete rozdielne spracovávať mediálnu ponuku. Média majú dvojitý charakter – sú aj tovarom, ale predovšetkým sú kultúrnym statkom a ako také majú osobitný spoločenský význam. Mnohorakosť médií a sloboda prejavu, tlače a informácií zásadne prispievajú k fungovaniu našich demokratických spoločností. Média majú úlohu objasňovať, informovať, zabávať a dohliadať. To je hlavný dôvod, prečo v EÚ a členských štátoch politika v oblasti médií nepodlieha len právu v oblasti hospodárskej súťaže a/alebo hospodárskemu právu, ale je regulovaná samostatne predpismi, ktoré zodpovedajú práve tomuto osobitnému spoločenskému významu. Na tom nič nezmení ani konvergencia techniky, ktorá s hybridnou televíziou dosiahla svoj doterajší vrchol.

Hybridná televízia je dôležitým technologickým krokom na ceste ku konvergencii médií, ktorý na základe svojej povahy spochybňuje dôležité rozhodnutia v oblasti regulácie médií. Svojho času sa v smernici o audiovizuálnych mediálnych službách stanovilo, že lineárne služby budú podliehať systému hustej regulácie, ale že nelineárne služby sa budú regulovať menej reštriktívne. Zdôvodnilo sa to okrem iného odlišným spoločenským vplyvom týchto služieb. Vo všetkých členských štátoch sa lineárnej ponuke verejnoprávnych a súkromných televíznych staníc okrem ich masmediálneho pôsobenia prisudzuje aj dôležitý spoločensko-politický význam, ktorý je na mnohých miestach zaistený zákonom. Napriek prepájaniu technológií sa na masovej prítlačivosti televízie ani na jej spoločensko-politickom význame doteraz nič nezmenilo. Keďže sa lineárnym médiám tak ako doteraz pripisuje širší okruh vplyvu, musia podliehať prísny reguláčnym opatreniam. Toto doteraz zmysluplné delenie, ktoré sa odráža v odstupňovanej hustote regulácie v smernici o audiovizuálnych mediálnych službách, naráža najmä v dôsledku vývoja hybridnej televízie čoraz viac na svoje hranice, alebo prinajmenšom prináša celý rad otázok a problémov, ktoré treba riešiť prostredníctvom regulácie médií.

Hybridný prijímač poskytuje užívateľovi tak prístup ku klasickým televíznym programom, ako aj k internetu. Nezávisle od technického spôsobu ich šírenia možno dlhodobo očakávať takmer úplnú konvergenciu médií. Na jednej a tej istej obrazovke sa spájajú služby, ktoré podliehajú rozličným pravidlám s veľmi odlišnou regulačnou silou, a to:

- lineárne audiovizuálne mediálne služby,
- nelineárne audiovizuálne mediálne služby,
- audiovizuálne služby, ktoré nepodliehajú smernici o audiovizuálnych mediálnych službách, ale podliehajú iným európskym predpisom,
- mediálne služby, ktoré nepodliehajú žiadnym európskym predpisom,
- služby, ktorých zaradenie je tak ako doteraz sporné.

O hybridnom televíznom prijímači hovoríme spravidla vtedy, ak samotný prijímač môže prijímať a zobrazovať klasický lineárny program, ako aj ponuku z internetu. Okrem toho ide o hybridný prijímač aj vtedy, keď samotný televízny prijímač síce nemôže pristupovať na internet, ale je spojený s ďalším prístrojom, ktorý na internet pripojený je (napr. prehrávač Blu-Ray, herná konzola, digitálny prijímač/set-top-box).

Keďže ponuka z internetu sa musí pravidelne upravovať pre televíznu obrazovku, takéto hybridné zariadenia zatiaľ len výnimočne ponúkajú univerzálny prístup na internet. Prechod od konvenčného televízneho programu k internetovému obsahu je na obrazovke umožnený prostredníctvom portálovej stránky, prípadne tzv. widgets, ktoré sú vzhľadom a funkcionalitou porovnateľné s aplikáciami inteligentných mobilných telefónov a ktoré možno vyvolať prostredníctvom platformy, pričom buď prekrývajú televízny obraz (tzv. overlay) alebo sú zobrazené v oddelenom okne vedľa zmenšeného televízneho obrazu (tzv. split-screen). Navigácia prebieha prostredníctvom diaľkového ovládania, ale je možná aj prostredníctvom inteligentného mobilného telefónu alebo tabletu. Služby klasických vysielateľov, či už lineárne, alebo nelineárne, služby na požiadanie, webTV a internetový obsah spracovaný pre hybridnú televíziu už nemôžu používatelia nájsť cez príslušné kanály, ktoré mohli doteraz pomerne ľahko meniť, ale cez určitý druh domovskej stránky. Z dôvodu množstva ponúkaného obsahu sa kľúčovou otázkou hybridných televízií stáva vyhľadateľnosť obsahu a nediskriminačný prístup k nemu. Výrobca platformy a/alebo prevádzkovateľ portálu musí vybrať služby, ktoré budú k dispozícii, a predovšetkým rozhodnúť o tom, či a v akej podobe budú uprednostňované pred inými, a sám potom zvolí druh technológie pre samotné uskutočnenie. Poskytovateľ platformy, prevádzkovateľ portálu alebo výrobca zariadenia tak kontroluje prístup k mienkotvornému obsahu (tieto tri funkcie môže zastávať jeden a ten istý subjekt). Prevádzkovatelia platformy a výrobcovia zariadení tak získajú pozíciu kontroly prístupu v dosiaľ bezprecedentnom rozsahu, ktorý v súčasnosti nie je regulovaný žiadnou reguláciou médií. Zdá sa preto, že je nevyhnutné upraviť najmä smernicu o AVMS podľa týchto nových okolností, pretože inak môže byť ohrozená rôznorodosť názorov a ponuky a sloboda informácií. Silné postavenie výrobcov zariadení a prevádzkovateľov platformy môže brániť ďalšiemu rýchlemu rozvoju trhu s hybridným obsahom, pretože výrobca zariadení určuje trhové a technologické podmienky, za ktorých sa ponuka uvedie na ním prevádzkovanú platformu. Slobodná a spravodlivá súťaž služieb a ponúk je však možná len na základe rovnakých podmienok hospodárskej súťaže, t. j. technologicky jednotného, otvoreného a na požiadavky trhu orientovaného interoperabilného systému, tak pokiaľ ide o trh poskytovateľov (káblové siete, PayTV, IPTV), ako aj trh s koncovými zariadeniami.

Zabezpečenie a dostupnosti a možnosti vyhľadávania ponúk sa stane hlavnou otázkou zabezpečenia rôznorodosti. Preto sa musí ďalej rozvinúť existujúci systém smernice o AVMS, pretože v nej sa ešte vychádza z toho, že je len málo subjektov s dostatočnými zdrojmi na to, aby mali účinok na masmédiá. Tieto obmedzené zdroje podliehali v prípade klasického vysielania systému udeľovania licencií. Digitalizácia obsahov ale ukončila tieto obmedzenia, pretože dáta sú dostupné kedykoľvek cez internet, v najvyššej kvalite a bez ohľadu na ich formát ako text, pohyblivý obsah alebo zvuk (alebo ich kombinácia). Užívateľovi stále viac nezáleží na tom, akým technickým spôsobom sa dostane k obsahu. Môže ho využívať bez ohľadu na miesto a čas, aj keď (čiastočne nevedome) kladie rôzne nároky na kvalitu obsahu a kvalitu prezentácie.

Moderná regulácia médií musí v budúcnosti uznať, že nedostatkom v súčasnosti nie je spôsob prenosu, ale miesto, na ktorom je dostupné.

Súčasná povinnosť „Must Carry“ musia byť nahradené predpismi „Must be found.“ Poskytovateľom obsahu, ktorým členské štáty buď priznávajú verejnú úlohu alebo uznávajú ich prínos k podpore cieľov všeobecného záujmu, ako je napríklad zabezpečenie plurality médií, kultúrnej rôznorodosti alebo ak si tí to poskytovatelia sami sebe uložia povinnosť v záujme

nezávislosti spravodajstva a podpory plurality názorov, by sa malo umožniť lepšie postavenie pri možnosti vyhľadávania na hybridných platformách. Ak teda niekto podlieha prísny predpisom o lineárnych a nelineárnych mediálnych službách podľa smernice o AVMS, alebo sa im dobrovoľne podrobí, mal by mať možnosť lepšieho umiestnenia na platformách. Malo by sa tiež uvažovať o nových formách motivačných systémov.

Treba podporovať najmä primerané postavenie výrobcov zariadení a poskytovateľov obsahu, a to najmä v prípade integrovaných ponúk. Rovnako sa musí zabrániť tomu, aby si niektorí z poskytovateľov obsahu dokázali vytvoriť nespravodlivú výhodu.

Za nevyhnutný sa považuje ďalší rozvoj smernice o AVMS, ktorý zahrnie poskytovateľov hybridných portálov a platforiem do svojej pôsobnosti. Ak niekto spolurozhoduje o pluralite ponuky a názorov, ktorá sa dostáva konečnému užívateľovi, mal by podliehať predpisom o zabezpečení tejto plurality.

Malo by sa zabezpečiť, aby boli zariadenia, platformy a portály koncipované na základe otvoreného, neproprietárneho a interoperabilného štandardu. Iba takto sa dá zaručiť nediskriminačný a technologicky neutrálny prístup ku všetkým obsahom.

Okrem toho nové technické možnosti hybridnej televízie si vyžadujú ochranu integrity obsahu. Je nutné zakázať prekrývanie ponuky s tretími obsahmi, ak tieto nie sú povolené poskytovateľom obsahu a výslovne iniciované užívateľom.

Hybridná televízia sa dotýka aj predpisov o ochrane údajov. Tieto sa musia zohľadniť pri vývoji hybridných zariadení (tzv. privacy by design) ako aj pri štandardných nastaveniach zariadení (tzv. privacy by default) a týkajú sa najmä zásady minimalizácie údajov, primeranosti a viazanosti na daný účel. Musí sa zabezpečiť úplná transparentnosť údajov pokiaľ ide o zber, spracovanie, používanie a postupovanie údajov. Osobné údaje sa môžu zbierať a využívať bez výslovného súhlasu užívateľa len vtedy, ak sú nutné na využitie a vyúčtovanie ponuky.

Anonymné využívanie médií musí byť možné bez problémov aj v budúcnosti a malo by sa považovať za *obvyklé*. Analýza správania užívateľa a vypracovanie profilu užívateľa s použitím úplných IP adries (vrátane geolokalizácie) môže byť povolené len s výslovným jednoznačným súhlasom (opt-in) používateľa. Toto sa musí zaistiť právnym predpisom.

VÝSLEDOK ZÁVEREČNÉHO HLASOVANIA VO VÝBORE

Dátum prijatia	28.5.2013
Výsledok záverečného hlasovania	+ : 24 - : 4 0 : 1
Poslanci prítomní na záverečnom hlasovaní	Zoltán Bagó, Lothar Bisky, Piotr Borys, Jean-Marie Cavada, Silvia Costa, Santiago Fisas Ayxela, Lorenzo Fontana, Cătălin Sorin Ivan, Petra Kammerevert, Emilio Menéndez del Valle, Marek Henryk Migalski, Katarína Neveďalová, Doris Pack, Chrysoula Paliadeli, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marietje Schaake, Marco Scurria, Hannu Takkula, László Tőkés, Marie-Christine Vergiat, Milan Zver
Náhradníci prítomní na záverečnom hlasovaní	Liam Aylward, Heinz K. Becker, Nadja Hirsch, Iosif Matula, Georgios Papanikolaou, Olga Sehnalová, Rui Tavares, Isabelle Thomas
Náhradníci (čl. 187 ods. 2) prítomní na záverečnom hlasovaní	Luigi Berlinguer, Marina Yannakoudakis